

Euro? Nehrňte se do toho

ČEŠI BY SI MĚLI VZÍT POUČENÍ ZE ŠPANĚLSKA NEBO PORTUGALSKA, KTERÝM PŘIJETÍ EURA ZPŮSOBILO PROBLÉMY. „JE TO POLITICKÝ PROJEKT, Z NĚHOŽ SE ŠPATNĚ ODCHÁZÍ,“ VARUJE PHILIPPE BACCHETTA, PROFESOR LAUSANNSKÉ UNIVERZITY.

Tvrdíte, že režimy fixních kursů nikdy netrvají dlouho. Eurozóna je vlastně také takové území s fixním kursem. Platí vaše přesvědčení i pro ni, a rozpadne se tedy měnová unie v dohledné době?

Eurozóna není úplně stejný případ jako obvyklý systém fixních kursů. Je to vlastně takový extrém, území se společnou měnou. V historii možná některé podobné systémy najdeme, ale eurozóna se liší v tom, že jde o silnější spojení, než byla například éra zlatého standardu v devatenáctém století. Je to politický projekt, z něhož se špatně odchází. Předpovědět, zda se rozpadne,

je proto velice těžké. Bude to primárně záviset na politické vůli, tedy na ochotě zemí řešit problémy eurozóny společně.

Často se hovoří o tom, že efektivnějším řešením by bylo rozdělení eurozóny na několik menších „eurozón“. Jednu by tvořily například Německo, Francie a Benelux, druhou země jižního křídla a třetí třeba státy střední a východní Evropy. Je to rozumná alternativa?

Že by něco takového mohlo fungovat, se teoreticky nabízí, protože společnou měnu by používaly skutečně ty země, které si jsou podobné. V praxi si ale příliš

nedovedu představit, jak něco takového rozumně zrealizovat. V tomto případě byste musel koordinovat tři eurozóny a v rámci nich ještě členské státy. To je příliš komplikované. Lepším řešením podle mě je, že se současná eurozóna nebude rozšiřovat příliš rychle. Čím více zemí se k ní připojí, tím více musíte myslet i na fiskální politiku a podobně.

Doporučil byste tedy Čechům se vstupem do eurozóny počkat?

Ano, jednoznačně. Doporučuji vzít si poučení ze zemí jako Španělsko nebo Portugalsko. Na nich vidíme, kam může vést příliš rychlé přijetí společné měny.